

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL ŪKININKO R. A. 2016-02-09 SKUNDO**

2016 m. balandžio 15 d. Nr. S-80 (7-29/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršėlienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Linos Vosylienės
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovui
dalyvaujant mokesčių mokėtojui

J. D.

R. M.
R. A.

2016 m. kovo 8 d. posėdyje išnagrinėjusi ūkininko R. A. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-01-29 sprendimo Nr. 68-14, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-01-29 sprendimu Nr. 68-14 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2015-12-03 pranešimą apie iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimą Nr. (17.16-40) RES-242397, kuriuo Pareiškėjui nurodyta sumokėti 8416 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM) už kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje įsigytą naują transporto priemonę.

Sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas iš Latvijos įmonės *NI SIA* (PVM mokėtojo kodas *duomenys neskelbtini*) įsigijo automobilį *BMW X6* (VIN: *duomenys neskelbtini*) pagal 2014-06-12 PVM sąskaitą faktūrą Nr. NOR14 1650 už 40075 Eur. Pareiškėjas automobilį įsigijo kaip ūkininkas, PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas PVM mokėtojo kodas *duomenys neskelbtini*, taikytas 0 proc. PVM tarifas.

Vilniaus AVMI pagal Valstybės įmonės „Regitra“ Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro išrašą nustatė, kad Pareiškėjo įsigyto automobilio pirmosios registracijos data 2014-06-10. Kadangi, Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos elektroninių paslaugų duomenimis, automobilio rida 2014-06-12 buvo 200 km, Vilniaus AVMI Pareiškėjui išsiuntė 2015-12-03 pranešimą Nr. (17.16-40) RES-242397, kuriame

nurodė, jog Pareiškėjui, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (Žin., 2002, Nr. 35-1271; Žin., 2004, Nr. 17-505, toliau – PVMĮ) 92 str. 8 d., apskaičiuotas iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės mokėtinas 8416 Eur PVM.

Sprendime vadovautasi PVMĮ 3 str. 2 d. 2 p., kuriame nustatyta, kad PVM objektas yra naujų transporto priemonių įsigijimas už atlygį šalies teritorijoje iš kitos valstybės narės, kai jas įsigyja bet kuris asmuo (t. y. fizinis ar juridinis). Pagal PVMĮ 2 str. 16 d. nuostatas, nauja transporto priemonė – keleiviams ir (arba) kroviniams vežti skirta transporto priemonė, atitinkanti vieną iš šių sąlygų, t. y.: 1) patiekta praėjus ne daugiau kaip 6 mėnesiams nuo eksploatavimo pradžios (pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintus eksploatavimo pradžios nustatymo kriterijus); 2) nuvažiavusi ne daugiau kaip 6000 kilometrų.

Pažymėta, jog eksploatavimo pradžios nustatymo kriterijai buvo patvirtinti Lietuvos Respublikos finansų ministro 2004 m. kovo 2 d. įsakymu Nr. 1K-066 „Dėl transporto priemonių eksploatavimo pradžios nustatymo kriterijų patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 35-1154; Žin., 2009, Nr. 156-7049). Eksploatavimo pradžios momentas yra įvykis, įvykęs anksčiau: 1) transporto priemonės pirmasis įregistravimas kurios nors valstybės oficialiame transporto priemonių registre; 2) transporto priemonės pirmasis tiekimas nuo jos pagaminimo datos; 3) transporto priemonės pirmas viešas demonstravimas, kai šio demonstravimo metu transporto priemonė eksploatuojama (išbandoma); 4) PVM sąskaitos faktūros, kuria įforminamas transporto priemonės tiekimas, išrašymas.

Nurodyta, kad PVMĮ 92 str. 8 d. ir Inspekcijos viršininko 2004-04-06 įsakyme Nr. VA-44 „Dėl naują transporto priemonę iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigijusio fizinio asmens dokumentų pateikimo ir pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimo taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 55-1922) nurodyta, kad fizinis asmuo, kuris nėra ir pagal PVMĮ neprivalo būti PVM mokėtoju, iš kitos valstybės narės įsigijęs naują transporto priemonę, turi savo nuolatinės gyvenamosios vietos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos teritoriniam skyriui ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po naujos transporto priemonės įsigijimo, 25 dienas pateikti atitinkamus dokumentus pagrindžiančius naujos transporto priemonės įsigijimą. Fizinis asmuo, gavęs iš teritorinio skyriaus užpildytą pranešimo apie iš kitos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės PVM apskaičiavimą formą FR0656, joje apskaičiuotą PVM turi sumokėti ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą.

Pasak Inspekcijos, Pareiškėjas įsigijo naują transporto priemonę. Pagal Valstybės įmonės „Regitra“ Lietuvos Respublikos kelių transporto priemonių registro išrašą įsigyto automobilio pirmosios registracijos data 2014-06-10. Pareiškėjas transporto priemonę įsigijo iš Latvijos įmonės *NI SIA* (PVM mokėtojo kodas *duomenys neskelbtini*) pagal 2014-06-12 PVM sąskaitą faktūrą Nr. NOR14 1650 už 40075 Eur. Pareiškėjas automobilį įsigijo kaip ūkininkas, PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas PVM mokėtojo kodas *duomenys neskelbtini*, taikytas 0 proc. PVM tarifas. Pareiškėjas 2014-06-12 pateikė Valstybės įmonei „Regitra“ prašymą dėl transporto priemonės registracijos Nr. 10643726. Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijos elektroninių paslaugų duomenimis automobilio rida 2014-06-12 buvo 200 km.

Atkreiptas dėmesys į tai, kad Pareiškėjas nedeklaravo automobilio įsigijimo nei pridėtinės vertės mokesčio deklaracijoje (forma FR0600), nei fizinio asmens pranešime apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / arba kitai ekonominei veiklai (forma FR0457).

Iš Pareiškėjo skundo Inspekcija sprendė, kad Latvijos Respublikoje registruotą automobilį *BMW X6* Pareiškėjas įsigijo kaip ūkininkas, turėdamas tikslą jį parduoti pirkėjui iš Baltarusijos Respublikos, su kuriuo iš anksto buvo sutaręs dėl šio sandorio,

tačiau, minėtas pirkėjas informavo, kad dėl karinių veiksmų Ukrainoje, į kurią jis buvo numatęs eksportuoti automobilį, negali sudaryti minėto automobilio pirkimo–pardavimo sutarties. Konstatuota, jog Pareiškėjas minėtą transporto priemonę įsigijo, turėdamas tikslą ją perparduoti trečiųjų šalių rinkose.

Taip pat nurodyta, jog Pareiškėjas 2015-09-01 sudarė minėtos transporto priemonės nuomos sutartį Nr. 2015/07/01 su UAB „A1“. Pagal sutarties 2.1 p. Nuomininkas (UAB „A1“) moka Nuomotojui (Pareiškėjui) už sutarties 1.1. p. nurodytą transporto priemonę 500 Eur be PVM mėnesinį nuomos mokestį. Pagal sutarties 5.3 p. sutartis gali būti nutraukta bet kurios iš šalių iniciatyva raštu įspėjus kitą šalį prieš 1 mėnesį.

Pažymėta, kad fizinio asmens, kuris dėl ekonominės veiklos (prekių tiekimo ir paslaugų teikimo) vykdymo tapo privalomu PVM mokėtoju, ne visi sandoriai laikomi sandoriais, susijusiais su jo vykdoma ekonomine veikla. Tuo atveju, jei fizinis asmuo tiekia savo asmeninį turtą ar asmeninėms reikmėms įsigyja turtą, tokie sandoriai laikomi sandoriais, kurie nėra susiję su jo vykdoma ekonomine veikla. Inspekcija padarė išvadą, kad, kai naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės įsigyja fizinis asmuo, PVM mokėtojas, asmeninėms reikmėms, tai PVM tikslais laikoma, kad šis sandoris nėra susijęs su jo vykdoma ekonomine veikla.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos 2016-01-29 sprendimu Nr. 68-14, prašo jį panaikinti.

Pareiškėjo įsitikinimu, tiek Vilniaus AVMI sprendimas apskaičiuoti mokėtiną 8416 Eur PVM, tiek Inspekcijos sprendimas jį patvirtinti, yra nepagrįsti ir neteisėti, nes priimti klaidingai įvertinus faktines aplinkybes bei neteisingai išaiškinus ir pritaikius įstatymo normas.

Dėl faktinių aplinkybių skunde teigiama, kad 2014-06-12 Pareiškėjas, veikdamas kaip ūkininkas ir PVM mokėtojas, iš Latvijos įmonės *NI SIA* įsigijo automobilį *BMW X6* (VIN Nr.: *duomenys neskelbtini*), kurio vertė – 40075 Eur, pirmosios registracijos data – 2014-06-10, turėdamas tikslą jį parduoti pirkėjui iš Baltarusijos Respublikos, su kuriuo iš anksto buvo sutaręs dėl šio sandorio. Įsigytas automobilis buvo užpajamuotas kaip prekė ir laikomas sandėlyje (iki 2015-09-01), todėl šiam sandoriui taikytas 0 proc. PVM tarifas. Pirkėjas iš Baltarusijos Respublikos informavo Pareiškėją, kad dėl karinių veiksmų Ukrainoje, į kurią jis buvo numatęs eksportuoti iš Pareiškėjo įsigytą automobilį, negali sudaryti su Pareiškėju automobilio *BMW X6* pirkimo–pardavimo sutarties. Atsižvelgdamas į susiklosčiusią situaciją, kai pirkėjas atsisakė sudaryti pirkimo–pardavimo sandorį, 2015-09-01 Pareiškėjas su UAB „A1“ sudarė šios transporto priemonės nuomos sutartį Nr. 2015/07/01. Šios sutarties pagrindu UAB „A1“ buvo perduotas laikinai naudotis automobilis *BMW X6*, o UAB „A1“ įsipareigojo kas mėnesį mokėti nuomos mokestį. Ši sutartis ir šiandien yra galiojanti, t. y. UAB „A1“ naudojasi jai perduota transporto priemone ir kas mėnesį Pareiškėjui moka nuomos mokestį. Sudarius nuomos sutartį, 2015-09-01 automobilis *BMV X6* buvo užpajamuotas kaip ilgalaikis turtas.

Pažymėta, jog viena iš Pareiškėjo, kaip ūkininko, veiklos sričių yra automobilių ir lengvųjų variklinių transporto priemonių nuoma ir išperkamoji nuoma. Taigi Pareiškėjas, būdamas ūkininku ir PVM mokėtoju, vykdo ekonominę veiklą – nuomoja jo, kaip ūkininko, įsigytą automobilį, už tai gauna pajamų ir moka PVM. Pareiškėjas tvirtina, kad automobilis *BMW X6* nėra naudojamas jo, kaip fizinio asmens, asmeninėms reikmėms, o yra jo, kaip ūkininko, vykdomos ekonominės veiklos dalykas, todėl Inspekcija nepagrįstai teigė, jog šis automobilis buvo naudojamas jo, kaip fizinio asmens, poreikiams.

Pareiškėjo nuomone, atsižvelgiant į PVMĮ 62 str. 2 d. 3 p. nuostatas, Vilniaus AVMI sprendimas apskaičiuoti mokėtiną PVM už Pareiškėjo, kaip ūkininko, iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytą naują transporto priemonę, kuri nėra ir nebuvo naudojama asmeninėms reikmėms, o tiesiogiai ir betarpiškai naudojama jo, kaip ūkininko,

PVM apmokestinamai veiklai vykdyti, ir Inspekcijos sprendimas, kuriuo pritarta PVM apskaičiavimui, yra prieštaraujantys įstatyme nustatytam reglamentavimui.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjas prašo Inspekcijos 2016-01-29 sprendimą Nr. 68-14 panaikinti kaip nepagrįstą.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos sprendimas naikintinas ir skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto PVM, nustačius aplinkybes, jog Pareiškėjas iš Latvijos Respublikos ūkio subjekto (*NI SIA*) 2014-06-12 pagal Latvijos įmonės išrašytą sąskaitą Nr. NOR14 1650 už 40075 Eur įsigijo automobilį *BMW X6*, kuris atitiko naujos transporto priemonės kriterijus, numatytus PVMĮ 2 str. 16 dalyje. Išrašytoje sąskaitoje yra nurodyta, kad automobilį Pareiškėjas įsigyja kaip ūkininkas, nurodytas jo PVM mokėtojo kodas – *duomenys neskelbtini*, sąskaitoje nurodyta, kad taikytas 0 proc. PVM tarifas. Vilniaus AVMI, įvertinusi su automobilio įsigijimu susijusią informaciją, 2015-12-03 pranešimu apie iš kitos Europos Sąjungos valstybės narės įsigytos naujos transporto priemonės pridėtinės vertės mokesčio apskaičiavimą Nr. (17.16-40)RES-242397 apskaičiavo Pareiškėjui 8416 Eur PVM. Inspekcija sutiko su Vilniaus AVMI pozicija dėl Pareiškėjo apmokestinimo, nors Pareiškėjas skunde centriniam mokesčių administratoriui dėstė poziciją, jog automobilį jis įsigijo ūkininko ekonominei veiklai vykdyti. Inspekcija sprendime, įvertinusi aplinkybes, jog Pareiškėjas nedeklaravo automobilio įsigijimo nei PVM deklaracijoje (FR0600), nei Fizinio asmens pranešime apie ilgalaikio turto ar jo vertės priskyrimą vykdomai individualiai ir / ar ekonominei veiklai (forma FR 04457), sprendime konstatavo, kad automobilį Pareiškėjas įsigijo savo asmeninėms reikmėms, todėl laikytina, kad šis sandoris nėra susijęs su Pareiškėjo vykdoma ekonomine veikla.

Pareiškėjas skunde Komisijai ir posėdžio Komisijoje metu išdėstė poziciją, kad automobilį jis įsigijo kaip ūkininkas (PVM mokėtojas), norėdamas jį parduoti pirkėjui iš Baltarusijos, kuris savo ketinimų atsisakė dėl įvykių Ukrainoje. Pareiškėjo teigimu, automobilis buvo užpajamuotas kaip prekė ir laikomas sandėlyje iki 2015-09-01. Vėliau Pareiškėjas nurodo sudaręs nuomos sutartį su UAB „A1“, kuriai automobilis buvo išnuomotas ir už jį mokamas nuomos mokestis (2015-09-01 automobilis užpajamuotas kaip ilgalaikis turtas). Pareiškėjas nurodo, kad viena iš jo (kaip ūkininko) ekonominių veiklos sričių yra automobilių ir lengvųjų automobilių variklinių transporto priemonių nuoma ir išperkamoji nuoma, todėl, pasak Pareiškėjo, ginčo automobilis nėra naudojamas jo asmeniniams poreikiams. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, taip pat remdamasis PVMĮ 62 str. 2 d. 3 punkte nustatytu teisiniu reglamentavimu, Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad Inspekcijos sprendimas yra nepagrįstas, todėl naikintinas.

Po Komisijos posėdžio Pareiškėjas pateikė papildomus paaiškinimus, nuroydamas, kad Pareiškėjo kaip ūkininko PVM deklaracijos buvo teikiamos kas pusmetį, o įsigijęs automobilį iš kitos ES narės, Pareiškėjas PVM deklaracijoje už 2014 m. I pusmetį per klaidą nenurodė automobilio įsigijimo sumos. Deklaracijos už 2014 metus buvo patikslintos ir pateiktos kas mėnesį. 2016-02-04 pateiktoje patikslintoje PVM deklaracijoje už laikotarpį nuo 2014-05-01 iki 2014-05-31 21 eilutėje (iš ES įsigytos prekės) nurodyta 138371 Lt automobilio įsigijimo kaina. Pareiškėjas Komisijai taip pat pateikė 2015-09-01 automobilio perdavimo–priėmimo aktą, kuriame nurodyta, jog UAB „A1“ perduotas automobilis (nurodoma automobilio rida – 800 km), techninės apžiūros rezultatų kortelę (ataskaitą) Nr. 502-0047559, PVM deklaracijas (taip pat patikslintas), transporto priemonės sutarties Nr. 2015/07/01 pakeitimą Nr. 1 (2016-01-04), PVM sąskaitą faktūrą UAR Nr. 1259 už automobilio nuomą, 2016-02-08 fizinio asmens pranešimą apie ilgalaikio turto ar jo dalies priskyrimą vykdomai individualiai ir / ar kitai ekonominei veiklai.

Iš aptartų aplinkybių visumos matyti, jog tarp Pareiškėjo ir Inspekcijos nėra ginčo dėl to, kad Pareiškėjo įsigytas automobilis atitinka PVM įstatymo 2 str. 16 dalyje nustatytus naujos transporto priemonės kriterijus, tačiau Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog jam netaikomos PVM įstatymo 92 str. 8 dalies nuostatos dėl PVM apskaičiavimo už iš kitos ES valstybės įsigytą naują automobilį, nes jis automobilį įsigijo ir į Lietuvos Respublikos teritoriją įsivežė, vykdydamas ūkininko ekonominę veiklą, ketindamas jį parduoti, o vėliau nuomodamas. Kadangi ginčo šalys yra išdėsčiusios nuoseklius savo pozicijas pagrindžiančius argumentus, todėl Komisija šioje sprendimo dalyje nekartodama sprendime jau aptartų faktinių aplinkybių, pasisakys dėl šalių pozicijų pagrįstumo.

PVMĮ 92 str. 8 dalyje nustatyta, kad kai naują transporto priemonę iš kitos valstybės narės įsigyja fizinis asmuo, kuris nėra ir pagal šį Įstatymą neprivalo būti PVM mokėtoju, jis privalo ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po naujos transporto priemonės įsigijimo, 25 dienas pateikti centrinio mokesčio administratoriaus nustatytus dokumentus, susijusius su šiuo sandoriu. Šių dokumentų pateikimo tvarką nustato centrinis mokesčio administratorius. Mokestį už įsigytą iš kitos valstybės narės naują transporto priemonę apskaičiuoja mokesčio administratorius. Mokestis turi būti sumokėtas ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo dienos, kurią fizinis asmuo buvo informuotas apie apskaičiuotą mokesčio sumą. Atitinkamai ekonominę veiklą vykdančias PVM mokėtojas, įsigydamas tokią transporto priemonę, turi pareigą PVM deklaracijoje nuo įsigyto naujo automobilio apmokestinamosios vertės apskaičiuoti PVM; prievolė apskaičiuoti PVM už prekių įsigijimą atsiranda, kai šių prekių tiekėjas išrašo PVM sąskaitą faktūrą, bet ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį prekės buvo išgabentos, 15 dienos (PVM įstatymo 14 str. 11 dalis); taip pat turi teisę apskaičiuotą PVM nurodyti kaip pirkimo PVM ir PVMĮ nustatyta tvarka jį traukti į PVM atskaitą. Paminėtina, kad lengvųjų automobilių (taip pat visureigių) PVM atskaita pagal PVMĮ 62 str. 2 d. 3 punkto nuostatas yra ribojama, tai yra ji yra galima tik esant pakankamiems duomenims, jog automobilis bus naudojamas įstatyme nurodytai paskirčiai: keleiviams vežti, nuomai arba tiekimui. Atsižvelgiant į aptartą teisinį reglamentavimą ir Pareiškėjo poziciją, ginčo byloje vertintinos aplinkybės, ar pateikti dokumentai ir duomenys įrodo, kad transporto priemonė buvo įsigyta Pareiškėjo ekonominei veiklai ar privatiems fizinio asmens poreikiams tenkinti.

Iš ginčo byloje pateiktos tiek Pareiškėjo, tiek Inspekcijos informacijos matyti, jog naują transporto priemonę Pareiškėjas įsigijo 2014 m. birželio 12 d., Latvijos ūkio subjekto sąskaitoje nurodydamas savo PVM mokėtojo kodą, tačiau nei pirminės 2014-07-24 pateiktos PVM deklaracijos (FR0600) už laikotarpį nuo 2014-01-01 iki 2014-06-30, nei šio laikotarpio 2015-01-16 patikslintos deklaracijoje 21 eilutėje Pareiškėjas nedeklaravo iš ES įsigytų prekių vertės, 2016-02-04 patikslintoje PVM deklaracijoje už laikotarpį nuo 2014-06-01 iki 2014-06-30 automobilio įsigijimo vertė taip pat nedeklaruota, ji deklaruota 2016-02-04 patikslintoje deklaracijoje už laikotarpį nuo 2014-05-01 iki 2014-05-31 (už laikotarpį, kai automobilio Pareiškėjas dar nebuvo įsigijęs). Pareiškėjas pranešimą apie tai, jog jo įsigytas automobilis yra skirtas jo ekonominei ir individualiai veiklai, pateikė 2016-02-08. Šios aplinkybės rodo, kad nors ekonominę veiklą vykdančiam asmeniui, įsigijusiam transporto priemonę iš kitos ES valstybės, PVMĮ ir kiti norminiai aktai nustatė atitinkamas transporto priemonės įsigijimo deklaravimo, PVM apskaičiavimo ir pranešimo apie turto priskyrimą ekonominei veiklai pareigas, tačiau Pareiškėjas šias pareigas pagal byloje pateiktą informaciją įvykdė tik po to, kai Vilniaus AVMI, remdamasi savo duomenų bazėse turima ir iš VĮ „Regitra“ gauta informacija, Pareiškėjui apskaičiavo mokėtiną PVM. Tačiau paminėtina ir tai, kad, atsižvelgiant į mokestiniuose teisiniuose santykiuose taikomą turinio viršenybės prieš formą principą (Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 10 straipsnis), vien tai, jog mokėtojas aukščiau nurodytų aplinkybių nėra tinkamai deklaravęs privalomose teikti deklaracijose ir dokumentuose (pranešimuose), negali būti pagrindu konstatuoti tam tikrų faktinių aplinkybių nebuvimą, jeigu šias aplinkybes mokėtojas įrodo tinkamai,

objektyviais ir abejonių nekeliančiais įrodymais. MAĮ 67 str. 1 dalyje nustatyta, jog pareiga pagrįsti apskaičiuotas sumas tenka mokesčių administratoriui, o pagal MAĮ 67 straipsnio 2 dalį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos, teikdamas objektyvius duomenis ir įrodymus. Ginčo atveju Pareiškėjas po Vilniaus AVMI atlikto apmokestinimo pateikė rašytinius įrodymus (papildomi įrodymai pateikti ir Komisijai), grįsdamas aplinkybes, jog automobilis yra įsigytas jo ekonominei veiklai, nors dėl suklydimo atitinkamose deklaracijose šios aplinkybės nebuvo deklaruotos. Pasisakant dėl šių įrodymų pakankamumo, pažymėtina, kad ginčo byloje Inspekcija savo priemonėmis nėra atlikusi šių įrodymų (taip pat ir Pareiškėjo kontrahento veiklos, pateiktais dokumentais nurodomų aplinkybių) vertinimo, siekdama įsitikinti ar paneigti, ar pateikti duomenys realiai atspindi Pareiškėjo nurodomas aplinkybes dėl jo ketinimų automobilį įsigyti tolesniam tiekimui, faktiškai susisklosčiusių automobilio nuomos santykių, gautų nuomos pajamų, ar pan., o įrodymai atitinka įrodymų leistinumo, pakankamumo, tikrumo reikalavimus, yra pagrįsti kita objektyvia informacija, įvertinant ir tai, jog tarp automobilio įvežimo ir su jo panaudojimu susijusių veiksmų atlikimo, pavyzdžiui, nuomos sutartis sudaryta 2015-09-01, dokumentai už nuomos mokestį išrašyti 2015-12-14 (mokėjimo terminas iki 2016-01-05), praėjo daugiau kaip vieneri metai.

Todėl, Komisijos vertinimu, nors skunduose nurodomų aplinkybių dėl turto įsigijimo ekonominei veiklai vykdyti Pareiškėjas mokesčių administratoriui tinkamai nedeklaravo, tačiau byloje esant pateiktai informacijai (rašytiniams įrodymams) dėl automobilio nuomos santykių, nuomos pajamų gavimo, kurios realumas nėra įvertintas (Inspekcijos sprendime apsiribota pozicija, kad pateikta sutartis šalių valia gali būti nutraukta), konstatuotina, kad ginčo byloje egzistuoja skirtingi, prieštaringi dokumentai, pagrindžiantys ginčo operacijos turinį (automobilio įsigijimą iš kitos ES valstybės) ir su šia operacija susijusias aplinkybes. Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 8 str. 1 dalyje (2008-10-06 įstatymo Nr. X-1743 redakcija) yra detalizuota, kad „individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos“. Komisijos vertinimu, atitinkamų prieštaringų duomenų, įrodymų pašalinimo pareiga, tiek pagal įrodinėjimo pareigas nustatančias teisės normas, tiek pagal VAĮ reikalavimus, keliamus viešojo administravimo subjektų (taip pat mokesčių administratoriaus) sprendimams, yra keliami mokesčių administratoriui. LVAT mokesčių ginčų praktikoje (2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011) nuosekliai laikomasi pozicijos, kad pagrindas mokesčių ginčą grąžinti mokesčių administratoriui vertinti pakartotinai (pakartotinai nagrinėti skundą ar atlikti pakartotinį patikrinimą) yra tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pavyzdžiui, iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, ištirti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Atsižvelgiant į tai, kad ginčo byloje mokesčių administratoriaus priemonėmis nėra atliktas Pareiškėjo pateiktų dokumentų (taip pat ir papildomai pateiktų Komisijai) vertinimas, ginčo byloje nėra pašalinti prieštaravimai, susiję su naujos transporto priemonės įsivežimo iš kitos ES valstybės tikslais, turintys įtakos Pareiškėjo apmokestinimui, Komisijos vertinimu, yra pagrindas Pareiškėjo skundą grąžinti Inspekcijai nagrinėti iš naujo. Todėl Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas nagrinėti iš naujo.

Mokesčių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-01-29 sprendimą Nr. 68-14 ir perduoti Pareiškėjo skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą dėl mokestinio ginčo taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė